

[Augsburg], 27. November 1561

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 239r.
Steinmann Nr. 738.

S. P. D. De valetudine mea parum commoda rectè sanè diuinias, Oporine humanissime. Neque enim ita firma est, vt lucubrationibus par esse possit. Quas quidem, Ciceronem in hoc saltem imitatus, detraxi, meridianiones addidi. Praeter τὸ κακοστόμαχον sine vitreis oculis propemodum nihil possum legere, et molesti incipiunt esse labores, qui hactenus aut iucundi, aut non graues fuerunt. Itaque nunc neque tuum neque Carini consilium expectans, quod superioribus literis, quas vobis esse redditas tandem puto, expetebam. ipse me rude donatum absoluo πάσης ἐπιδείξεως καὶ τυπογραφίας, τῇ θεολογικῇ τε καὶ φιλοσοφικῇ ἀναγνώσει προσέχων τὸν νοῦν. Valeant Rethores qui nihil praeter calumnias in aerarium Wolfianum intulerunt. Monachum paulo benigniorem expertus reconcinnabo per ocium, cum fuerit opus. Id quod ex te cognosceto. De Arriano tibi non succenseo, etsi valde optarim postremum foetum meum me viuo in lucem edi. Nam commentariolos meos scholasticos (sic enim appello quos in schola dictem) in Ciceronis et Isocratis opuscula, post tam multorum labores, superuacos existimo. Petij superiori mense, vt Enchiridion, commentarios Simplicij et Arrianum Latinè tantum, forma octaua paulo <gra>ndiore charactere qualis est praefationis enchiridij, excuderes: quod et sumptus imprimendi, et distrahendi codices tempus ita minuantur. In qua sententia sum adhuc, et trimestri spatio Corpus Epicteteum absoluti posse censeo, si praelo vacuo (cuiusmodi Basileae nonnulla esse censeo) subieceris. Tibi paratum erit breui lucrum, mihi gaudium. Neque enim suam ἀπάθειαν mihi persuadebunt vnquam Stoici. Verùm si hoc abs te impetrari non potuerit: τῇ τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου μετριοπαθείᾳ χρῆσθαι ἀνάγκη. Cum haec scribebam, Fuggeri non erant in vrbe. Sed monebo D. Ioannem quam primum. Neque puto, re transacta inter vos, pecuniam tibi in mora fore. Per Prechters enim Argentinenses intra dies opinor 14 vnà fortasse cum hisce meis literis, vti spero, accipies. D. Carini morbum valde doleo, cui te meo nomine plurimam salutem velim dicere. Vale. 27 Nouembris, quo tuas accepi. Cos. Hainzelius te amanter resalutat. Prudentiam tuam laudo, quod literas ad illum deferendas curasti. Suspicio enim lectulum meum aliquando mihi fore κοιμητήριον, τοῖν ἀδελφοῖν (τὸν ὑπνον λέγω καὶ τὸν θάνατον) ἀλλήλω διαδεχομένοιν. Iterum vale. 1561.

Hiero[nymus] Wolfius.